

Goedenmorgen, vrienden.

In de wereld hoort men vaak de strijdkreet: "Geef ons het voldoende, het bevredigend bewijs en wij zullen alles geloven." Wij horen overal: "Wij willen alles aanvaarden." Maar dat is niet juist. Om de instelling van de wereld in de huidige tijd te begrijpen, moet men zich wel realiseren, dat de zo vaak gebruikte term "het bevredigend, overtuigend en wetenschappelijk bewijs" een paar woorden inhoudt, die voor ons niet aanvaardbaar zijn.

Wanneer is iets bevredigend? Mij dunkt, dat dit een zuiver persoonlijke kwestie is. En wanneer wij een christen duizendmaal zouden bewijzen, dat Jezus niet had geleefd, zegt hij: "Ja, maar de openbaring zegt mij dit; dat is voor mij het bewijs. Uw bewijs is voor mij niet overtuigend of bevredigend." Wanneer wij zouden zeggen, dat de maan uit groene kaas is gemaakt en wij zouden er een raket heensturen om die kaas te halen, dan zou men zeggen: "Dit is oplichterij; het bewijs is niet overtuigend en bevredigend." Zou men mensen van de wetenschap, de grootste denkers van de wereld, daarheen sturen, opdat zij zelf zo'n dergelijke toestand zouden kunnen vaststellen, men zou hen - wanneer zij terugkwamen - ongetwijfeld beschouwen als mensen, omgekocht, onredelijk, verdwaasd of onder hypnose van de een of andere geheimzinnige groep van oplichters.

Aardige bewijzen daarvan levert de wereld van het para-normale. U zult zich misschien herinneren, dat Sir William Crookes, o.a. uitvinder van de Crookesbuis, een van de eersten, die het bewijs bracht voor partikel-straling bij bepaalde uitstralingen (o.a. X-stralen), een man, hooggeëerd in de wetenschap, ook overgegaan is tot onderzoekingen van para-normale verschijnselen, als vertoond door het z.g. medium David Home. Wanneer u de literatuur van heden nagaat, kunt u zien, dat Crookes zich eenvoudig heeft laten misleiden, laten bedriegen en heeft laten hypnotiseren door Home. Op grond hiervan werd deze man, die voor de wetenschap belangrijk werd, uit zijn voornaamste posities teruggedrongen. Voortdurend heeft men hem aangevallen en toch durfde hij 30 jaar later nog te schrijven: "Mijns inziens zijn alle voorzorgen, ter voorkoming van bedrog en alle voorwaarden, noodzakelijk voor een redelijk en wetenschappelijk experiment, volgens mijn overtuiging geheel juist getroffen." Ik haal dit alleen maar aan.

Een schrijver als Conan Doyle - een man, die toch zeer zeker bekend staat als intellectueel, als belezen mens, mens met realiteitszin en buitengewone scherpzinnigheid, historicus en schepper van de bekende Sherlock Holmes-verhalen - komt in contact met het spiritisme. En wat zegt men? "Deze man heeft zich bewogen op een terrein, dat hem niet aangaat en waar hij niets van weet. Hij kan nu wel verklaren en door anderen mede laten verklaren, dat verschijningen voor hem mogelijk waren, dat hij contact heeft gehad met Katie King in gematerialiseerde vorm, maar dat is allemaal niet waar. Dat was oplichterij."

Het typische verschijnsel doet zich voor, dat wanneer de wereld iets niet wil aanvaarden, zij het onmogelijk maakt op andere wijze een proef af te leggen. Ik wil u een voorbeeld geven. In de V.S., in Engeland, in Nederland, in Duitsland en Frankrijk is het geven van voorspellingen (waarzeggerij) in feite strafbaar. Ik geef gaarne toe, dat men aan deze wet niet de hand houdt, tenzij een bepaalde profet lastig wordt. Maar ongeacht of de voorspelling volkomen juist is of volkomen dwaas, er kan op grond van het feit, dat een prognose is gegeven (en vooral een

prognose van persoonlijke aard), waarzeggerij worden geconstateerd en als zodanig kan een veroordeling volgen. Magnetiseurs genezen duizenden mensen. Magnetiseurs helpen zieken, die ongeneeslijk heten. Naast de beunhazerij, die op dit terrein ongetwijfeld voorkomt, zijn er steeds weer overtuigende en voldoende bewijzen van de kracht der geestelijke genezing. Al heeft een magnetiseur duizend patienten genezen, die door de doktoren waren opgegeven als hopeloos en tot sterven gedoemd, dan is hij volgens de wet strafbaar en kan als zodanig worden veroordeeld. In Nederland maar ook in andere landen.

Wij gaan nog een stap verder. Wanneer een nieuwe wereldleraar een nieuwe geestelijke wetenschap zou openbaren in de gebieden van het westen, dan zou deze geestelijke wetenschap verworpen worden op grond van het feit, dat zij wettelijk niet is toegelaten, dat het bevredigend en overtuigend bewijs niet kan worden gebracht (begrijpelijk, want niemand wil zich laten overtuigen) en ten slotte zou men een dergelijke leer kunnen aanvallen en aantasten, omdat zij... "in strijd is met de democratie"!

U zegt, dat dit misschien niet veel op wijding lijkt. Maar wij moeten ergens een begin maken. En dan kan ik m.i. niet beter doen, dan trachten u hier met enkele woorden te tonen, hoe irreëel en onredelijk het gehele westen staat tegenover een wereld van para-normale verschijnselen. Ik wil in deze paar woorden trachten u aan te tonen, dat een nieuwe wereldleraar niet zou kunnen werken in het westen. Ik wil ook trachten u te waarschuwen, dat de leer van deze nieuwe wereldleraar door velen waarschijnlijk zal worden verworpen, al is het alleen maar, omdat deze wereldleraar de mens beloften brengt, die verdergaan dan alleen maar een morele hervorming. Want hij gaat een belofte brengen van een persoonlijke ontwikkeling op het para-normale gebied.

Hier heeft u dan o.m. een rationalisatie van het feit, dat hij in het oosten optreedt. Het oosten, waar het para-normale verschijnsel altijd wordt geaccepteerd. Waar men dit als een normaal, tot het leven behorend verschijnsel beschouwt. Het westen heeft helaas ons - wat dit betreft - voor een zeer moeilijke situatie geplaatst. Laat ons het even nagaan.

Door alle tijden heen hebben alle beschavingen, die groot waren, beschavingen, die flatbouw kenden net zo goed als heden, die de druk-kunst kenden en die ook explosieven kenden, al gebruikten ze die dan misschien voor vuurwerk i.p.v. voor granaten, geloofd in het para-normale. Van af de eerste tijd, dat de mens in de holen leefde, geloofde hij aan de onzichtbare, bovennatuurlijke krachten boven hem. Maar hij geloofde ook aan het contact, dat tussen hem en dezen bestond. Hij geloofde, dat de krachten van deze wezens in hem magisch bepaalde veranderingen tot stand konden brengen en in hem eigenschappen konden ontwikkelen. Dat gelooft de holenmens, dat gelooft ook de beschaafde Chinees van de Kung-dynastie. Dat gelooft de onwetende neger van de binnenlanden van Afrika, maar dat geloven ook de mensen, die paleizen bouwen in de tijd, dat een houten hut een grote weelde is in Nederland en dat Europa zelf langzaam maar zeker door de Romeinen tot beschaving wordt gebracht. De paleizenbouwers van Indië geloven in die geesten. Voordat het jodendom in de wereld betekenis had gewonnen, voordat het christendom in de wereld was ontwaakt, graveerden machtige bouwmeesters op hun tempels de friezen en verhalen, waarin het geloof aan het para-normale duidelijk naar voren kwam. Alleen de westerse wereld van heden is het daar niet mee eens. Al die anderen waren verkeerd.

Doet het niet een beetje denken aan een regiment, dat in de pas marcheert, met één man, die anders loopt? In plaats van links-rechts, rechts-links loopt bij wijze van spreken? Dan zegt die ene man: "Het hele regiment loopt verkeerd." Ik vraag u: Is dit een rationele wereld, waarin wij een openbaring kunnen verwachten en verwerken? Het antwoord is aan u.

Ik ga nu over tot het eigenlijke bestanddeel van mijn redevoering, waarbij het voorgaande slechts een inleiding was. Op dit ogenblik en sedert twee dagen is er een geestelijke werking aan de gang, die bestemd is alle para-normale kwaliteiten - ook in het westen - aanmerkelijk te versterken. Dat is een géestelijke werking, een geestelijke sfeer, een geestelijke kracht. Zij staat in direct verband met - laat ons zeggen - het ontvangen van de geest (als ik het zo moet uitdrukken) door de nieuwe wereldmeester, die dus een nieuwe fase van bewustzijn is begonnen in zijn optreden. Hij is voor zichzelf zeker niet Messias of Verlosser geworden daardoor. Maar hij is thans één, die bewuster dan eerst de leer gaat brengen van de geestelijke wereld naast de stoffelijke.

Die krachten zult u misschien ook voelen. Ze zullen u misschien beroeren. Misschien zult u begrijpen, wat Jezus bedoelde met het Koninkrijk des Vaders, het Koninkrijk Gods, wanneer u onverwachts de symptomen ziet van deze eenheid met andere werelden rond u of in uzelf. Maar denk dan niet, dat u voor de wereld een bewijs hebt gevonden.

Een van de eerste uitspraken van de nieuwe wereldmeester hieromtrent luidt als volgt: Spijzig slechts hen, die hongeren. Niet hen, wier overvloed uw gave minachtend doet verwerpen. Met andere woorden: Tracht niet de wereld te bekeren. Tracht slechts hen te helpen, die zelf zoeken.

In de tweede plaats: De engelen Gods - een term, die staat voor het totaal: geestelijke wereld van het licht - zijn afgedaald tot de mensen. Indien zij spreken en gij verstaat, behoed hun woord in stilte als een heiligdom.

Een derde uitspraak: Weet dat de waarheid de vijand is van allen, die zichzelf hoger achten dan God. Zo aanvaard de waarheid, doch maak haar niet tot wapen, opdat de waarheid u niet verderve, voor ge haar volledig hebt bevat.

Deze drie uitspraken, behorende dus tot de uitspraken van de nieuwe wereldmeester, tonen ons aan, dat ook hij zeker niet wil beginnen met een wereldveroverende leer. Wat hij zoekt te bereiken is een innerlijke harmonie van de mens, een contact met God door een groter begrip van lichte krachten. Ook hij zal - evenals Jezus dat deed - zijn leerlingen de kracht geven om te genezen, te profeteren, ja, desnoods de doden op te wekken. Maar bedenk wel, dat deze kracht de oorzaak zal zijn, dat hij wordt uitgeworpen door de wereld. Zoals Jezus werd uitgeworpen door de wereld.

Jezus zelve heeft duizendmaal opgemerkt, alleen al gedurende de drie jaar van zijn openbaar leven, dat hij bestemd was om als slachtoffer te vallen. Hij heeft het aangeduid in haast glimlachende opmerkingen tegen hen, die als agent-provocateur probeerde hem te verleiden tot een misstap. Hij heeft het gezegd tegen zijn leerlingen en tegen iedereen. Omdat de wereld niet rijp was. Hij heeft hun gezegd: "Sterven zal ik u, maar na drie dagen zal de tempel herrezen zijn." En daarmee probeerde hij aan te geven, dat hij zou voortleven en voortbestaan. Hij probeerde duidelijk te maken, dat zijn periode van zoeken en lijden bekroond zou worden door de mogelijkheid op deze wereld te werken en te verschijnen. En hij heeft gezegd, dat hij zou wederkeren en zou zijn met allen, die in zijn naam tezamen waren.

Misschien mogen wij ons afvragen hoe het komt, dat Jezus zich dan zo weinig heeft getoond, dat er zo weinig van zijn directe werking, zijn deelgenootschap met mensen te merken valt. Misschien kunnen we dit verklaren door een ander citaat: "Want velen roepen tot de Vader, maar slechts weinigen worden gehoord. Want slechts de stem der oprechten dringt door tot de Vader." Datzelfde geldt voor Jezus, datzelfde geldt voor al die krachten van licht op het ogenblik. Elke schijn van zelfzuchtigheid moet eigenlijk vermeden worden. Wij kunnen niet meer gaan zeggen: "Nu ja, wanneer de geest ons helpt, helpen wij de geest." Die tijd is voorbij. Er worden rijke gaven uitgedeeld op dit ogenblik. Maar die gaven zijn

voor hen, die deze gaven kunnen dragen als een verplichting tegenover God en daardoor tegenover de schepping. Niet aan hen, die voldoening zouden vinden in het volbrengen van de een of andere taak.

Jezus heeft duizendmaal opgemerkt, dat zelfs de overspelige vrouw beter was dan alle anderen. Zo men een opmerking maakte over de Samaritaanse, stond hij klaar met zijn antwoord: "Maar zij had behoefte aan mijn woord, want in haar hart was een eerlijk zoeken naar God." Wanneer men een vrouw wil stenigen, schrijft hij de zonden en de namen van de aanwezigen in het zand en zij vluchten heen. En Jezus opvatting is: Oordeel niet, opdat gij niet geoordeeld worde.

Ook de nieuwe wereldmeester zal trachten deze zelfde vrijheid van oordelen in de wereld te brengen. Maar kan een wereld die aanvaardt, wanneer zij haar hele gezag en haar hele wetenschap op het oordeel heeft opgebouwd? Niet op een tijdelijke aanvaarding maar op een oordeel: zó is het. Kan de wereld van heden - beter dan eens het jodendom in Jeruzalem - Jezus aanvaarden, wanneer hij zichzelf is en weigert de echo te zijn van hun begeerte en gedachten? Belangrijker misschien nog is de vraag: Kan de wereld een nieuwe wereldleraar aanvaarden - ook al verlangt zij er nog zozeer naar - wanneer zij niet geneigd is haar eigen gedachten, haar eigen oordeel terzijde te stellen?

Er is een eigenaardige opvatting in deze wereld. Misschien dat de opmerking u cynisch in de oren klinkt, maar ze is niet zo bedoeld. Men spreekt over democratie in feite in deze zin: "Democratie betekent, dat een ieder alles kan nemen wat ik niet hebben wil of wat ik bezit, mits mijn bezit niet wordt geschaad. Maar niemand kan dat verkrijgen, wat ik niet verkrijgen kan, want dat bestaat niet." Dat is de wereld van heden. De nieuwe wereldmeester zegt: "Velen, die hun taak bijna volbracht hebben - een toespeling op wedergeboorte - zullen op deze wereld hun vermogens herkwijgen." De geestelijke krachten, die zij in de sferen bezitten, zullen zij dus op aarde tot werkelijkheid zien worden. "Maar slechts zij, die uit een waar geloof (wederom geloof!) en overtuigd aanvaarden handelen, zullen voor de wereld een bewijs zijn. En de wereld zal hen uitspuwen."

Die laatste uitdrukking herinnert mij aan een fase van de zwarte mis, waarin het demonisch woord klinkt: "Eet wat ik u uitspuw." Is dit woord, toegeschreven aan Belial, niet het woord, dat wij zo vaak horen in deze wereld? Neem wat ik goed voor u acht. Aanvaard wat ik goed voor u acht. Doe wat ik acht, dat ge moet doen. Een vreemd demonisch verband heeft die wereld gevlochten. Een verband, dat doorbroken moet worden, wil de wereld zijn waardig erfdeel van werkelijk bestaan kunnen aanvaarden. Men zegt: "Ik wil het bewijs aanvaarden." Maar aanvaardt men het bewijs, dat gegeven wordt? Neen. Men stelt voor zichzelf een bewijs op en verlangt, dat dit bewijs gegeven wordt. En zelfs dan twijfelt men verder. Is ook dit niet een herhaling van dezelfde demonische formule: "Eet wat ik u uitspuw, bewijs mij, wat ik bewezen wil zien?" Niet: "Laat mij in aanvaarding en onderzoek iets begrijpen van wat mogelijk is."

Dit is het probleem. Het probleem van deze morgen, het probleem ook van vele komende jaren. En daarop moet een antwoord mogelijk zijn. Een antwoord, dat als volgt luidt (tenminste voor mij; hoe het voor u luidt, kan ik niet zeggen): Indien wij oprecht en in volledige overgave trachten datgene te volbrengen, wat wij zien en zelf uit eigen innerlijk weten als goddelijke wil, wanneer wij zoeken naar de waarheid, niet op het gezag der mensen maar door de ervaring, die het leven ons geeft, door de kracht van een leiding van geest en licht, die wij kunnen ervaren, dan zullen wij de uitweg vinden uit deze waanzinnige doolhof, die men maatschappij noemt.

Er bestaat geen toeval. De kansberekening zelf maakt u dat duidelijk. Maar er bestaat dan klaarblijkelijk voor de wereld wel steeds het onbeheerste. Voor een mens, die één is met God, bestaat er geen onbe-

heerst zijn. Want hij draagt in zich zijn Heer en Meester, de goddelijke Kracht, Die inhoud geeft aan zijn bestaan. In de vrijheid van streven en denken en leven zullen de wereld en zal de mens kunnen komen tot een eenheid met al het levende.

Harmonie, die in het "ik" wordt geboren; is niet beperkt tot één wereld. Zij klinkt door naar vele werelden. Indien gij in uw streven zoekt naar God, hier in de stof op uw stoffelijke wijze, dan zult ge onbewust misschien daarmee uw geestelijke bedoeling in dit leven vervullen, uw geestelijk streven realiteit en werkelijkheid geven. Ge zult harmonisch zijn met uw geest. En de krachten van uw geest zullen zich in uw stoffelijk wezen evenzeer openbaren als in haar eigen sfeer. Maar er is meer dan dit. Voertuig na voertuig is saamgeschakeld. En elk dezer voertuigen kan zich mede openbaren in dit leven op dit moment.

Dan kunt ge zeggen: "Ik ben te nuchter." Of: "Ik heb er geen gaven voor." Dan kunt ge zeggen: "Ik geloof niet voldoende, ik zoek nog teveel." Maar indien gij u houdt aan deze dingen, dan zult gij de openbaring van uw eigen wezen ondergaan en daarmee de band met alle werelden van licht.....of duister, zo dit in u woont. En in deze gebondenheid zult ge begrijpen, wat de inwijding betekent, die de nieuwe meester brengt; De innige verbondenheid van alle sferen en toestanden te realiseren in elk van die sferen en toestanden. De openbaring van de lichtende kracht; niet soms als een toeval, als een wonder, maar als een regelmatig gebeuren, dat voortvloeit uit eigen streven.

En wanneer zijn leer dan na enige tijd als een schijnbaar onredelijke sekte doordringt hier in het westen, dan zullen er - hoop ik - mensen zijn, die klaar staan om misschien voor het eerst van hun leven zelve met God te spreken zonder het handboek van een Bijbel of een Evangelie, zonder het ritueel van de magie, zonder al datgene, wat een menselijk middel is; en te volbrengen wat zij in dit spreken met God ervaren als de enige grote werkelijkheid. Dan mag de wereld hen misschien verwerpen, uitroepende: "Ziet, hier zijn dwazen, kwakzalvers, bedriegers, betoverden!" Maar voor uzelve zult ge kunnen weten, deels zijnde hiervan, dat dit het ware leven is. Het leven, waarin ge vrij zijt, omdat alleen God uw meester is.

Ik hoop, dat ge voor heden hiermede genoeg wilt nemen. Prettige zondag verder.

- - - -

Goedenmorgen, vrienden.

Daarmede hebben wij misschien wat plechtig pessimistisch de wereld een klein beetje moeten veroordelen. En nu kan ik dat tot op zekere hoogte toch wel eens zijn met de vorige spreker. Zijn argument is logisch, het is redelijk. Wat een mens niet zien wil, dat ziet hij niet. En wat hij niet horen wil, dat hoort hij niet. Vooral wanneer hij meent, dat zien of horen zijn hele leven zou verstoren.

Maar laten wij één ding niet vergeten: Er komen krachten, die te sterk zijn. Laten wij maar eens denken aan de anecdote van de man in de aardbeving. Deze man had gezegd: "Ik wil niet meer, dat de aarde beeft" en hij bleef rustig zitten. De huizen vielen ineem, zijn huis bleef staan. "De aarde beeft niet," zei de man, ofschoon iedereen wilde vluchten. "Blijf rustig hier, de aarde beeft niet." En het huis bleef staan. Doch toen hij nadat de beving was opgehouden zijn huis wilde uitgaan, zag hij zijn weg versperd door diepe kloven en uitgestrekte puinhopen. En hij zei de tot zichzelf: "Ziet hoe hardnekkig de mensen zijn. Nu ik niet wil ge-

loven, dat er een aardbeving is, gooien ze liever de wereld in puin, dan toe te laten dat ik mijn gelijk aan hen zou kunnen bewijzen."

Dat is eigenlijk de typische verhouding, waarin wij vaak komen te staan. Maar is die verhouding wel nodig? Per slot van rekening als de aarde beeft, dan beeft ze; en als ze niet beeft, dan beeft ze niet. Wij kunnen als mens en als geest bang zijn voor sommige verschijnselen en andere verschijnselen prettig vinden. Maar is er iets, wat ons dwingt de werkelijkheid te ontwijken? Gaat het eigenlijk niet om de kern van de werkelijkheid?

Ik heb nu vrijdag ook al met wat citaten uit verschillende dichtwerken en boeken zitten smijten, misschien mag ik er hier ook een paar plaatsen. O.m. staat er ergens geschreven over de werkelijkheid: "De werkelijkheid is datgene, wat zich achter het uiterlijke verbergt. En hij, die achter het uiterlijke doordringt, vindt een werkelijkheid, waarmee hij één kan zijn. Maar wie slechts buiten zich schouwt, zal strijden tegen wat hij werkelijkheid noemt en in zijn onbegrip zichzelf leed doen." Dat is wel leuk. Als je de werkelijkheid ziet, behoeft je niet te vechten. Dan zie je de zin van de dingen. Dat is niet, wat jij ervan hebt verwacht of ervan hebt gehoopt. Natuurlijk niet. Maar het is toch wel degelijk een betekenis, die zin heeft. Je behoeft niet te strijden. Mag ik een paar aardige voorbeelden geven?

Men heeft zich ontzettend opgewonden over het fascisme, het nationaal-socialisme. Men heeft gezegd: "Het is misdadig." En velen, die op het ogenblik teleurgesteld zijn, proberen weer om die uiterlijke verschijnselen te doen herleven. Dat is een bewijs, dat noch de ene noch de andere zijde de werkelijkheid weergeeft. Want was er hier werkelijk sprake van de noodzaak een bepaald systeem de wereld op te leggen? Neen. Er was geen noodzaak de wereld een andere vorm te geven. Er moest een nieuwe gedachtengang komen.

En gaat u nu eens kijken. Dit systeem, dat als demonisch en duivels verworpen is, heeft op de wetgeving van de V.S. zelve, op de wetgeving van Engeland en Nederland en alle landen invloed gehad. Er is hieruit iets nieuws geboren. En dit nieuwe betekent een vooruitgang, een mogelijkheid tot nieuwe ontwikkeling, niet alleen voor één land, maar voor de gehele wereld. Kun je die zin begrijpen, dan kun je vrede hebben met hetgeen er zich heeft afgespeeld, ongeacht het persoonlijk lijden, dat ermee gepaard ging. Want je ziet, dat hier het lot van ongetelde miljoenen voor ongetelde jaren eigenlijk licht betaald werd; ongeacht het grote lijden van enkele miljoenen gedurende enkele jaren. Wanneer je verder begrijpt, hoe er een geestelijke compensatie in die tijd is opgetreden, dan zeg je: "Waarom zouden wij ons daartegen verzetten? Dit was noodzakelijk. Alleen op deze wijze kon de bewustwording van de wereld verdergaan."

Dat is precies hetzelfde met het communisme. Natuurlijk, het is een ontzettend pijnlijke geschiedenis, met onderdrukking, met leed, met allerhand vreemde verschijnselen. Maar ga kijken, hoe dit ontstaan is. Zie, hoe het werkt. Zie achter de uiterlijke omstandigheden. En je zult zien, dat het eigenlijk deze macht is, die de wereld gedwongen heeft in een richting, waarin ze anders nooit zou zijn gekomen. En verder een macht, die grote delen van volkeren, die anders exploiteabel zouden zijn gebleven, nu langzaam maar zeker opheft tot dat peil van menswaardigheid, waarin ze partners kunnen zijn met andere mensen, waarin ze werkelijk vrije mensen kunnen zijn. Dat blijkt vandaag aan de dag niet. Dat vraagt misschien nog een 100, 200, 300 jaar. Maar ook hier weer is een betrekkelijk korte tijd van strijd en ellende ruimschoots betaald met geestelijke bewustwording, met geestelijke waarden.

De waarheid ligt achter de dingen, vrienden. En nu kunnen wij wel zeggen: "Wij nemen dat niet, dat is niet zo." Maar je kunt het niet loochenen. Degenen, die mij willen zeggen: "Er is niets dan kwaad voortgekomen uit die periode van Hitlers regime," die zeg ik: "Kijk uw eigen wetgeving

na, kijk uw sociale wetgevingen van heden na, de maatregelen, die overal worden genomen, en zeg mij dan in hoeverre zij verschillen van hetgeen geïnstigeerd is door deze zelfden, die gij verworpen hebt." Wanneer u mij zegt: "Ja, maar het christendom is verkeerd. En dit proberen van de christenen om macht te krijgen, is verkeerd," dan zeg ik u: "Ja, maar kijkt u eens even hoe noodzakelijk het is, dat er een geestelijk tegenwicht wordt geschapen tegen die stoffelijke, die materiële denkwijzen, die anders de mens geheel zouden vervreemden van zijn feitelijk erfdeel (het geestelijk bestaan) en die het samengaan van stof en geest op deze wereld zo moeilijk zouden maken. Het heeft zin, het heeft reden, alle dingen.

Ook dat deze wereld zo verstokt is heeft zelfs zijn reden. Want wanneer je nu zo maar een geloof zou kunnen aanvaarden, zo maar een nieuwe band met de geest zou bezitten, en je zou zo heerlijk weg die wereld kunnen inwandelen, dan kun je "dank je" zeggen, maar meer niet. Maar als je door strijd, door offers deze dingen één maakt met jezelf, dan is het of je de zaak versmelt.

Neem maar het voorbeeld van metalen. Als je twee metalen op elkaar legt, kunnen ze misschien een beetje aan elkaar hangen, maar op de duur vallen ze van elkaar af. Het heeft geen waarde. Zonder enige weerstand heeft een bereiking geen waarde. Wij moeten ervoor betalen. Betalen wij er weinig voor, dan is het net als soldaersel. Het kan een tijdlang houden, maar het was een betrekkelijk lage temperatuur, waarbij de binding heeft plaatsgevonden. Dat zegt heel weinig. Dan kunnen wij een stap verdergaan. Wij moeten ons leven er wel voor inzetten, maar wij betalen nog niet met de hoogste prijs, met wanhoop. Dan is het gelast. Bijna onverbreekelijk, maar niet volkomen homogeen. Volkomen homogeen wordt ons leven pas, wanneer wij met de grootste offers en het grootste lijden onze vooruitgang betalen.

Ge zult zeggen: Waarvoor is het nodig? Nodig is het, omdat een eenheid moet worden bereikt tussen stof en geest. En die kan alleen komen op het ogenblik, dat je de wereld moet prijsgeven. Dat je niets anders meer over hebt dan wanhoop. Een verlaten van je wereld, een wanhopen aan alles wat je in die wereld van waarde hebt geacht. Opdat zo de geest volkomen in die stof kan werken en alle bereiking van de stof onmiddellijk in de geest kan opgaan.

Ik wil maar zeggen: De vorige spreker had gelijk. Maar zonder die strijd, zonder deze vasthoudendheid van het westen, zonder het materialisme van de één en de traagheid van de ander, zou er geen feitelijke geestelijke ontwikkeling op aarde mogelijk zijn. Laten wij vooral niet trachten de aarde te verwensen, omdat zij deze omstandigheden heeft geschapen. Laten wij - zeker wij in de geest, maar ik hoop ook u in de stof - dankbaar zijn voor de strijd, die wordt gegeven. Dankbaar voor alle ellende en alle nood desnoods, voor alle valse gebondenheid, valse zedelijkheid, valse moraal, voor alle verdraaiing van werkelijkheid en verhulling van waarheid. Dat wat werkelijkheid lijkt, is een masker. Het is goed, het is waar. Maar door dit masker alleen worden wij zo sterk beproefd, dat wij leren de innerlijke waarheid voor onszelf tot eenheid te maken, tot iets wat bij ons hoort. Want die eenheid hebben wij nodig, zeker in de komende tijden.

Wanneer u beproevingen hebt ondergaan, probeer ze dan om te zetten in iets, dat betekenis heeft. Zeg niet: Het hangt van mijn stoffelijke resultaten af. En zeg niet: Het hangt alleen van mijn geestelijk hoger zijn af. Zeg: Ik wil de eenheid van stof en geest vinden, waarin ik harmonisch kan gaan, ziende achter de werkelijkheid der wereld en toch spelende mijn rol in dit grote spel, dat voor de ontwikkeling en bewustwording volgens de goddelijke wil nodig is. Alleen op die manier kunnen wij verder komen.

En laten wij dan niet al te poëtisch worden en al te dichterslijk. Ik weet, voor mijzelf verkeer ik nog al eens in dat gevaar. Het is nl. ge-

makkelijk om het met een paar dichtregels te zeggen. Maar het spreekt te veel tot de sentimenten en de mensen gaan het te weinig zien als werkelijkheid. Wat wij hier vandaag bespreken, gaat over de harde waarheid. Wat de eerste spreker heeft gezegd is waar, ook al heb ik de nodige amendementen. (Wat dat betreft lijk ik net een kamerlid tegenover een minister.) Maar er is de noodzaak om in deze tijd te zien waar werkelijkheid ophoudt en waar de waan van de buitenwereld begint. Wanneer je dat kunt leren, ben je een gelukkig mens.

Nu moet er natuurlijk nog even bij worden gezegd, hoe je dat misschien zou kunnen doen. Ik hoop, dat ik niet te veel van uw tijd verg, want het is toch eigenlijk ook wel belangrijk. Alles wat u doet en wat u laat ommetwille van anderen, zonder dat het van harte gebeurt, dus uit genegenheid voor die anderen, is waan. Alles wat u doet, omdat het hoort, is waan. Alles wat u doet, omdat u voelt, dat het noodzakelijk is, is goed. Alles wat de wereld u oplegt, is waan, tenzij uw eigen wesen dit ervaart als een noodzakelijke behoefte voor eigen juist beleven, voor eigen vreugdig bestaan.

Onthoud verder, dat leed het stempel is, dat de uiterlijke wereld op u legt; maar dat vreugde hetgeen is, dat uw innerlijke wereld u schenkt. Leer ook, wanneer het niet goed gaat, toch blij te zijn. Leer niet - uitdrukkelijk niet! - om je geen zorgen te maken. Dat is dwaasheid. U hoort in een wereld, waarbij een zeker vooruit werken, een vooruit zien een bepaalde noodzaak is, zolang je in een maatschappelijk verband, een familiebetrekking, enz. enz. leeft. Maar...laat deze zorgen beperkt blijven tot uw zakelijke, uw uiterlijke wereld. Heb die zorg, omdat ze noodzakelijk is; maar vastgesteld hebbende, dat ze er is, laat uw innerlijke vreugde u drijven en u zult sterk zijn en krachtig. Laat niemand u zeggen, wat ge geloven moet, ook wij niet. Maar geloof datgeen, wat ge in uzelf als waarheid erkent en handel daarnaar, zo goed ge kunt. Dan hebt ge ook weer achter de schijn de waarheid gevonden.

En als u op deze manier uit de maskerade rond u deze essence kunt vinden van licht en van leiding, waar de eerste spreker het ook over had, dan zullen al die andere fasen van bereiking, waarop hij aanspeelde, die para-normale begaafdheden en dergelijke dingen, vanzelf komen. Zoek er niet naar, die krijgt u. Het wordt u niet aangeboden om te verdienen, te verwerven; het wordt u gegeven, wanneer u er rijp voor bent. Probeer die geestelijke rijpheid te bereiken door in je leven je voortdurend te baseren op dit nieuwe:

Er is geestelijke kracht, die u helpt. Er is geen ogenblik, dat ge nood zult lijden, tenzij dit voor u of voor de wereld absoluut noodzakelijk is. Er is altijd vreugde te vinden in het innerlijk, sterk genoeg om alles, wat de uiterlijke wereld u te dragen geeft, vreugdig te dragen en tot een goed einde te brengen. Er is geen ogenblik van ondergang. Begeer niets voor jezelf. Als je voor jezelf teveel begeert, dan gaat het fout. Dan raak je in de waan van de buitenwereld verward. Maar verlang voor het geheel. Tracht te begrijpen dat alles, wat in de wereld geschiedt, in de grote lijnen - zeker in de laatste tijd, zeker ook in de komende jaren - niets anders is dan het klaarmaken van deze wereld voor een nieuwe sprong in geestelijk inzicht. En als u het zover hebt gebracht, dan kunt u waarschijnlijk de leer van de nieuwe leraar heel goed verwerken. En dan zult u tot de conclusie komen: Hé, dat heb ik eigenlijk al lang geweten. Dan hopen we alleen maar dat, wanneer die leer doordringt, ze voor u een aansporing moge zijn om de zaak in de praktijk te brengen.

Daarmede heb ik ook mijn zondagspraatje beëindigd, vrienden. En al is het misschien heel wat minder plechtstatig geweest bij mij vandaag dan het hoort, als u de punten naleest, zult u merken, dat u er heel veel aan hebt. Moge de wijding iets te kort komen, de les heeft ruimschoots haar deel gehad deze keer. Prettige zondag nogmaals.

:--: